

Vandamikið solospæl

Oddagrein

Fólkaflokkurin hevur spælt út við einum uppskoti um at kapitalisera blokkstuðulin úr Danmark til Føroya. Hetta hendir, meðan umsitingin hjá lögmanni og umsitingin hjá fíggingarmálaráðharranum sjálvum, Anfinn Kallsberg, sita og fyrireika seg til týðningarmiklu og álvarsomu samráðingarnar við dansku stjórnina í heyst. Hesar samráðingar fara sum kunnugt at snúga seg um fíggarligu viðurskiptini millum Føroyar og Danmark.

SJÁLVT um vit eftirhondini eru vand við solospæl í tíð og ótíð frá sitandi samgongu, so má sigast, at útspæl frá fólkaflokkinum eftir okkara áskoðan er ikki heilt vandaleyst fyri tær samráðingar, ið standa fyri framman. Orsøkirnar til hesa áskoðan okkara eru fleiri. Fyri tað fyrsta er tað hetta, at uppskotið um at kapitalisera blokkin enn onga veruliga politiska viðgerð hevur fingið. Uppskotið er hvørki realitetsviðgjørt á tingi ella í flokknum. Fyri tað næsta hevur heldur eingin umrøða av spurninginum verið í fjølmiðlunum og manna millum og fyri tað triðja vita vit í roynd veru einki um hvat hald er í tølunum og framskrivingunum hjá fólkaflokkinum.

UPPSKOTIÐ og framskrivingarnar líkjast eins nógv trúgv og postulátum hjá ávisum danskum búskaparfrøðingum, ið hava fingið sær Føroyar sum akademískt heimabæiti. Hetta hevur síðan givið teimum gurstatus í fólkaflokkinum, samstundis sum teir vaksa í metum hjá teimum kreftum í Danmark, ið ynskja at »betala seg frá Føroyum« einaferð med alla.

ÚTSPÆL fólkafloksins hevur vakt miklan ans í Danmark og enn einaferð er stjórnin framman undan kunnað um, at samráðingarnar undin, sum fer at koma úr Føroyum, er rúkandi ósamd. Hetta styrkir ikki um stóðuna og hetta setir samráðingarnar leiðaran í eina sera trupla stóðu. Við hesum í huga eiga øll at duga at síggja, at útspæl fólkafloksins er ikki bara illoyalt móti lögmanni – tað kann eisini vera beinleiðis vandamikið, sum stóðan er nú. Hví fólkaflokkurin velur solospælið nú, kann vera ilt at meta um, men ikki er óhugsandi, at hetta eru tær fyrstu valtrummur floksins, vit nú hoyra.

Sosialurin

Vilhelm Johannesen, løgtingsmaður:

Politikararnir skulu halda fingrarnar burtur frá alivinnuni

Hetta sigur Kristjan á Neystabø, stjóri í P/F Laksaaling, men hvat sigur søgan og hvat siga skattgjaldararnir, ið altíð skulu standa sum eitt slag av tilbúgvng, tá vinnan kemur í neyð?

Seinasta hósdag hevur Sosialurin samrøðu við Kristjan á Neystabø, stjóra í P/F Laksaaling, og sigast má, at tað er ein rættuliga avgjördur stjóri, sum har slær fast, at politikararnir skulu halda fingrarnar burtur frá alivinnuni. Ja, so vita vit tað.

Orsøkin til samrøðuna er, at eitt norskt felag hevur keypt seg inn í partafelagið Laksaaling, og at sama norska felag, sambært tíðindum í fjølmiðlunum, er á veg inn í eitt annað føroyskt alifelag. Tá Kristjan á Neystabø í hesum sambandi sigur, at tað í veruleikanum ikki hendir annað enn tað, at norðmenn senda ein kekk uppá 10 milliónir krónur í sparikassan, so veit eg satt at siga ikki, um hetta er skemt ella álvara. Eg havi í øllum førum hug at taka tað sum skemt.

Tað er nú liðin meira enn fjórðingsöld, síðan byrjað varð við aling í Føroyum í hesum umfarinum. Tað var skilamaðurin Júst í Tuni, sáli, sum fór í gongd við sílaaling. Hóast hann var bæði virkin og ágrýtin, so kom hann til ta niðurstøðu, at grundarlagið fyri aling í Føroyum ikki var nóg gott og nóg trygt. Fyri at koma víðari, vendi hann sær til landsstýrið (politikararnar), og úrslitið varð, at Júst í Tuni og landskassin í felag stovnaðu partafelagið

Fiskaaling við hvør sínari helvt av partapeninginum. Seinni yvirtók landskassin øll partabøvini í felagnum.

Síðani hevur tað almenna (politikararnir), við partafelagnum Fiskaaling, gjørt eitt slóðbrótandi og grundleggjandi arbeiði fyri føroyska alivinnu. Arbeitt hevur verið øll hesi árin við gransking og ymskum royndum. Talan hevur verið um kleking, smoltaling, um sjógvaling av silum og laks, um útseting av laks á havbit, um aling av øðrum fiskasløgum, eitt nú kalva o.s.fr. Og so kann ein spyrja, hvussu stóðan hjá føroysku alivinnuni hevði verið í dag, um ein Kristjan á Neystabø stóð fram fyri fjórðingsöld síðani og segði, at politikararnir skulu halda fingrarnar burtur frá alivinnuni, og varð hoyrdur?

Hvørki eg sjálvur, ella nakar annar føroyskur politikari, hevur kent sviðan av, at Kristjan á Neystabø hevur sligið okkum á fingrarnar, tá tað á sinni ráddi um at jætta iløgustuðul til alivinnuna. Heldur ikki hevur hann sligið okkum á fingrarnar, tá tað á sinni ráddi um at jætta almennan pening frá skattgjaldarunum til keyp av smolti. Tað sama kann sigast í sambandi við ymiska almenna tænastuveiting. Ongin verður sligin

Viðmerking

Vilhelm Johannesen
skrivur

á fingrarnar, tá tað snýr seg um, at Heilsufrøðiliga Starvsstovan, djórakænatænastan o.s.fr., skulu veita vinnuni hjálp og ráðgeving av ymskum slag.

Hjá summum vinnulívsmönnum tykist fatanin at vera tann, at tað almenna – politikararnir og skattgjaldararnir – skulu vera eitt slag av eini tilbúgvngarettlan, sum altíð skal vera tøk, um so er, at vinnan hevur fíggarliga ella aðra hjálp fyri neyðini, men annars skal tað almenna, t.v.s. politikararnir, sum umboða veljararnar og harvið skattgjaldararnar, halda fingrarnar burtur. Við øðrum orðum: tit kunnu gjalda, men ikki valda! Teir, sum halda seg valda, hava so valt at avreiða alivinnuna til norð-

menn, bæði við høvd og gornum. Og nú skulu politikararnir halda fingrarnar burtur.

Í síni tíð var tað ein kongstanki við alivinnuni, at hendan, sum høvuðsvinna á økinum, skuldi skapa grundarlag fyri fleiri hjávinnum. Hugsað varð um fódurframleiðslu, um framleiðslu av ymskari útgerð til vinnuna, um víðari viðgerð av alifiski til lidna söluvøru o.s.fr. Men nú standa vit sum kánus og spyrja: hvat verður tað næsta?

Tað var góður gamal sjálfstýrispolitikkur, at vit føroyingar skuldu ganga fram í øllum lutum, at vit, um ikki annað, so stig fyri stig, skuldu hava meiri sjálfstýri og at enda gerast sjálfvbjarnir á øllum økjum. Eg veit ikki hvat gamlir sjálfstýrismenn høvdu sagt, um teir vistu aftur í verðina, nú lindingar yvirtaka allan sjóvegis flutning millum Føroyar og útheimin og norðmenn fara avstað við alivinnuni.

Teir høvdu helst gjørt sum Tróndur gamli í Tróndargjógv undir Borðoyarlíð á sinni. Teir høvdu suffað og lagt seg aftur.

Tann 8. februar 1997
Vilhelm Johannesen

Lesarabrøv

Undskyldning til Kurt og Allan Mørkøre

Í juni 1996 har jeg i et læserbrev, som blev bragt i Sosialurin og Dimmalettning, fremsat beskyldninger

mod Kurt og Allan Mørkøre for at udøve forsætlig vold på fodboldbanen i den hensigt at skade sine modspillere.

Jeg skal hermed meddele, at jeg trækker de fremsatte beskyldninger tilbage som

ganske ubegrundede.

John Rødgård

TELEKORT

frá byrjar og til og við kortið við fuglunum, ynskjast.

Tlf. 18788

FLOGFRAKT * SJÓFRAKT

GREIDA ALLAN FLUTNING & ØLL PAPPÍR

Tlf. 12222